

اتیه‌نو

A T I V E N O

صاحب امتیاز:

موسسه فرهنگی هنری آهنگ آتیه
(تحت پوشش سازمان تامین اجتماعی)
رئیس شورای سیاست‌گذاری:ابراهیم‌رستمیان مقدم
سر دبیر: اکبر هاشمی
معاون سر دبیر: رضا جمیلی
دبیر تحریریه: میترا فردوسی
مدیر هنری: سیدعلی‌رضا میرزامصطفی
امور فنی و صفحه‌ارایی: سیدسبحان علی ثابت
ویرایش عکس: شبنم رضوانی
ویرایش متن: مرضیه عظیمی
تحریریه: نسرين ظهیری، فاطمه علی‌اصغر
آزاده افتخاری، امین جلالوند
مسعود شاه‌حسینی، نگار مفید
محمدحسین قشقایی، بهاره اسلامی
حامد رسولی،مهدی شادمانی، زانین متین‌نیا
حمیدرضاعبدالوند، بهاره بدیعی
جواد حیدریان،مسعود مشایخی
با تشکر از: بیژن رضانی، ابراهیم باقری،
صولت فروتن، احمدرضا سبزویش
نشانی: خیابان احمد قصیر، خیابان دوازدهم
شماره ۲۲، طبقه پنجم
تلفن تحریریه: ۰۶-۸۵۱۷۲۰۸۵
نمابر: ۰۸۷-۸۵۱۷۲۰۸۷
www.Atiyehnoweekly.ir
چاپ: هنر سرزمین سبز
آگهی و اشتراک:۰۹-۸۵۱۷۲۰۹۱

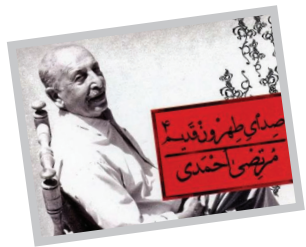
چهارمین «صدای طهرون» منتشر شد

آلبوم «صدای طهرون قدیم ۴» با صدای روانشاد مرتضی احمدی، در ادامه سه شماره پیشین این مجموعه که در سال‌های گذشته به بازار آمده بود، منتشر شد. به گزارش ایرنا، آلبوم «صدای طهرون قدیم ۴» همچون شماره‌های یک تا سه این مجموعه، دربردارنده شماری از ترانه‌های عامیانه رایج در فرهنگ و جامعه تهران قدیم است که مرحوم مرتضی احمدی در سال‌های پایانی عمر خود، آن‌ها را در استودیو ضبط، دوباره خوانی و روایت کرد تا این نغمه‌های عامیانه با مرگ راویان و حافظانِ کهنسال آن از صحنه روزگار پاک نشوند. آلبوم «صدای طهرون قدیم ۴» به همت موسسه آوا خورشید منتشر و روانه بازار شده است.

۱۶ | کتیه‌نو

کتیه‌نو

جایی برای حرف‌های خودمانی

یکشنبه ● ۱۴ آذر ۱۳۹۵ ● شماره هشتاد و دو

A T I V E N O

مرگ بی‌ صدا!

در هفته گذشته روزهای پرتلاطمی را پشت سر گذاشتیم. همه‌جا آکنده از غم و اندوه بود. انفجار در کربلا، بر خورد قطارهای مشهد، در آخر هم سقوط هواپیمای برزیلی، همه اخبار را تحت‌الشعاع قرار داده بودند. در این بین کشته شدن دو کارگر جوان ۱۸ و ۲۰ساله در تهران به چشم نمی‌آمد، که به اثر گودبرداری بدون ایمنی جان خود را از دست داده بودند. کاش بیه خاطر مرگ چنین عزیزان جوانی، مسئول یا کارفرمایی استعفا می‌داد، یا در برنامه یا مسابقه‌ای به یادشان دقیقه‌ای سکوت می‌کردند. اما حیف و صدحیف که هرروز در گوشه و کنار این جهان پهناور زحمتکشانی بی‌آلایشی جان می‌بازند و کسی متوجه آن‌ها نمی‌شود.دلم می‌خواهد بچه‌ها را جمع کنم و فردا قبل از شروع کار به خاطر مرگ غم‌انگیز این دوستان کارگر یک دقیقه سکوت کنیم و به یادشان سر را با سیستم‌نمای ساختمان در حال سنگ‌کاری است و مصطفی و دوستان دیگر سنگ‌کار به قسمت‌های بالایی ساختمان رسیده‌اند و مجبورند از داربست استفاده کنند. قبلا از یکی از دوستان کارگرم که کارش بستن داربست است گفته‌ام که به خاطر برخورد لوله داربست با سیم فشارقوی شبکه برق دوست و انگشتان یک‌پایش را از دست داد. حمید دوباره برای بستن داربست به ساختمان ما آمد. با دست‌های مصنوعی یا همان پروتز چنان ماهرانه و سریع کارش را انجام می‌داد و لوله‌ها را سر هم می‌کرد که تعجب من و دیگر بچه‌ها را برانگیخته بود. حمید و حیه‌ای بسیار عالی دارد. بر خلاف دفعات قبل روزیدتر و چابک‌تر است. برای صبحانه تخم‌مرغ درست کردیم و حمید را هم سر سفره دعوت کردیم. بچه‌ها حمید را سوال پیچ کردند، درباره اینکه چطور با این معلولیت بزرگ کنار آمده و مثل فردی عادی و سالم کار می‌کند. حمید از لحظه سقوطش گفت و از سختی‌های بیمارستان قطع کردن انگشتان پا و دو دستش و ناامیدی آن روزها تعریف کرد. اینکه به قدری یاس و ناامیدی بر او غلبه کرده که از دکتر‌ها خواشش کرده‌بایک آمبول به زندگی‌اش خاتمه دهند. می‌گفت آن روز‌ها فکر اینکه دوباره بتواند کار و حتی ورزش کند به ذهنش خطور نمی‌کرد. بچه‌ها با تعجب پرسیدند که مگر ورزش هم می‌کند؟ فورا موبایلش را از جیبش درآورد و عکس‌های رانشان داد که در مسابقات پرورش اندام گرفته بود. حمیدهایی که در سایت‌های ورزشی کشور هم به نمایش درآمده بودند و چندنشر به هم با او مصاحبه کرده بودند. واقعا نمی‌دانستم حمید آنقدر فعال بوده و توانایی دارد. به نظر، حمید نمونه کامل یک انسان خودساخته است: غلبه اراده بر تقدیر. می‌گفت: «به خاطر بلند کردن وزنه‌های سنگین دست‌های مصنوعی‌ام همیشه احتیاج به تعمیر دارند، اما همه آن‌را به جان می‌خرم و دوست‌دارم یکی از مدل‌های خوش‌رنگ جهانی را در این رشته بگیرم و این کار را می‌کنم.» واقعا حمید یک استثنا و اعجوبه است. این هفته غم‌انگیز را خوشبختانه با شادی به پایان رساندم. عصر جمعه به مراسم عقد دعوت شدم. دوستم داریوش سپرش را داماد می‌کرد و ما هم شریک شادی‌اش کرده بود. داریوش مرد لاغر اندام و نحیفی است که سال‌ها قبل در ساختمانی مشغول به کار بودیم. با اینکه اختلاف‌سنی مان زیاد است، ارتباط خوبی با هم داریم. داریوش در روستایشان باغ و ملک بسیاری داشت که به علت خشکسالی همه آن‌ها را از دست داده بود و به قول خودش از آربایی به کارگری رسیده بود. با وام و حفر چاه دوباره آب را به زمین‌هایش آورد و الان به لطف خدا از نظر مالی اوضاع و احوال خوبی دارد و دوباره به دوران سابق برگشته، اما همیشه با مرام و معرفت مثال‌زدنی‌اش به من سر می‌زند و به یادم هست.

تصحیح و پوزش

در شماره پیشین نشریه آتیه‌نو، تیتَر «چهار راه‌کار جهانی برای چالش‌های تامین اجتماعی» به اشتباه «ده راه‌کار جهانی برای چالش‌های تامین اجتماعی» درج شده بود که بدین وسیله از مخاطبان محترم م پوزش می‌طلبیم.

تو هیچ کم نداری...

بازتاب روز جهانی معلولان در شبکه‌های مجازی

گرامی می‌داریم. در این روز به پاسداشت فضائل انسانی می‌پردازیم و از همت بلند کسانی یاد می‌کنیم که با تمامی مشکلات جسمی و نامالییات روزگار می‌کوشند در بازی زندگی از دیگران باز نمانند. ۱۳ آذر هر سال (سوم دسامبر) روز جهانی معلولان روزی است که در تمامی جهان معلولان مورد تکریم قرار می‌گیرند و عملکرد دولتمردان و مدیران اجرایی ارزیابی می‌شود. با اعلام روز جهانی معلولان توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۲ میلادی، بارقه امید تازه‌ای در روح و روان احاد این جامعه دمیده شد. هدف از بزرگداشت این روز تعمیم شناخت جوامع و اقشار مردم از نیازها و فعالیت‌های معلولان و نیز آشنا شدن معلولان با حقوق مادی و معنوی خودشان و راهکارهایی برای رفع موانع و آسیب‌هاست.» کاربران زیادی هم بخش‌هایی از پیام سال گذشته رئیس جمهور به مناسب این روز را در فیس‌بوک یا اینستاگرام خود گذاشتند. حساب کاربری منسوب به حسن روحانی هم با انتشار عکسی جالب به استقبال این روز رفت و در این باره مطلبی نوشت. حساب کاربری اینستاگرام حجت‌الاسلام حسن روحانی، رئیس جمهور، تصویری از نواختن سنتور توسط یک دختر معلول را که دو سال پیش در حضور او انجام شده بود، به مناسبت روز جهانی معلولان منتشر کرد. کراندانک این حساب در کنار این عکس نوشته‌اند: «نواختن سنتور توسط خانم فاطمه صالحی، معلول توانمند و هنرمند در حضور رئیس‌جمهور، خرداد ۹۳.» و در ادامه نیز اینطور ادامه داده‌اند: «تا چه اندازه جامعه و نهادهایی سازگار برای

شنبه این هفته، همزمان با سوم دسامبر یا ۱۳ آذرماه، «روز جهانی معلولان» بود. این روز که از سال ۱۹۹۲ از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد چنین نام‌گذاری شده، هر ساله در کشورهای مختلف با ویژه‌برنامه‌هایی گرامی داشته می‌شود. طبق گفته مسئولان سازمان ملل هدف از تعیین این روز ارتقای اطلاعات عمومی درباره مسائل مربوط به معلولیت‌های مختلف و افزایش آگاهی‌هایی بوده که می‌بایست از مسئله مشارکت افراد معلول در تمامی جنبه‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی زندگی منتج شود.

بر همین اساس و همزمان با نزدیک شدن به این روز، کاربران زیادی در شبکه‌های اجتماعی مختلف مطالبی پیرامون این موضوع نوشتند. برخی از کاربران از تجربه‌های خود نوشتند و برخی اهمیت این روز را به دیگران یادآوری کردند. گروهی دیگر نیز به انتقاد از کمبودها و کاستی‌های موجود در وضعیت معماری و طراحی شهری و همچنین نوع نگاه به افراد معلول پرداختند. بخش‌هایی از نوشته‌های کاربران در این زمینه در ادامه آمده است.

کاربری به نام ماندانادر همین رابطه شعری راد فیس‌بوک خود منتشر و آن را به افراد معلول تقدیم کرده است، به این شرح: «به آسمان بنگر / گاهی آفتابی / گاهی ابری / به دریا بنگر / لخطهای آرام / لخطهای طوفانی / پرندۀ رایبین / ابرای رسیدن به مقصد / عاشقانه پرواز می‌کند / شبنم را ببین / چقدر آرام و زیبا / روی گلبرگ‌ها می‌لغزد / و زندگی را ببین / چقدر زیباست / حال به خودت بیندیش / آری به خودت ... / که خلقت بی‌تغییری هستی / از دست خالق توانگر / دلی بزرگ و مهربان / سخت‌کوش با همتی بلند / تو هیچ کم نداری!»

کاربری به نام حسن علی دکربایی که خود معلول است نیز با نوشتن چنین مطلبی این روز را گرامی داشت: «۱۳ آذر، روز جهانی معلولان گرامی باد. باز هم روز جهانی معلولان فرا رسید. باز هم سوئین ماه پاییز در روزی که جشن سالگرد تصویب و تأیید اولین قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران را بر گزار می‌کنیم روز جهانی معلولان را نیز

تأمین ۲۴

سایت اطلاع‌رسانی تأمین ۲۴ با طراحی جدید و متفاوت در دسترس علاقه‌مندان به خبرها، گزارش‌ها و تحلیل‌های مرتبط با مسائل رفاه و تأمین اجتماعی در ایران و جهان است

www.tamin24.ir

